

Autokontrola Komisji Nadzoru Finansowego w postępowaniu przed wojewódzkim sądem administracyjnym

Niniejsza publikacja poświęcona jest przedstawieniu charakterystyki instytucji autokontroli decyzji administracyjnej, dokonywanej przez Komisję Nadzoru Finansowego, w ramach postępowania przed wojewódzkim sądem administracyjnym. W treści publikacji wskazano w szczególności na znaczenie tej instytucji dla eliminowania hipotetycznych błędów popełnionych przez Komisję Nadzoru Finansowego w ramach postępowania administracyjnego jurysdykcyjnego przez sam organ nadzoru bez potrzeby ingerowania w tę materię przez sąd administracyjny pierwszej instancji. Scharakteryzowano także – w ujęciu proceduralnym – instytucję samokontroli, wraz z odniesieniem się do tych kwestii, które mogą budzić i budzą wątpliwości w praktyce obrotu.

PAWEŁ WAJDA

W świetle postanowień z art. 3 ust. 2 ustawy z 21.07.2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym¹ **Komisja Nadzoru Finansowego² jest organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym.** Zgodnie z art. 2 u.n.r.f. celem nadzoru finansowego, a zatem w istocie celem działania Komisji, jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania tego rynku, jego stabilności, bezpieczeństwa oraz przejrzystości, zaufania do rynku finansowego, a także zapewnienie ochrony interesów uczestników tego rynku również poprzez rzetelną informację dotyczącą funkcjonowania rynku, przez realizację celów określonych w szczególności w ustawie – Prawo bankowe³, ustawie z 22.05.2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych⁴, ustawie z 15.04.2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi

¹ T.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1149, ze zm., dalej: „u.n.r.f.”.

² Dalej: „Komisja”, „KNF”, „organ nadzoru”.

³ T.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1376, ze zm.

⁴ T.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 290, ze zm.